

<http://www.israelsmisjonen.no/ressurser/materiell/prekenverksted>

2. søndag i adventstiden, 4. desember 2011

Prekentekest: Luk 21,27-36

Lesetekst I: Jes 65,17-19

Lesetekst II: 1 Kor 15,50-57

Endetid er både trengsel og glede

I det nye oppsettet av prekentekest for denne søndagen, i denne andre tekstrekken, har man i forhold til den forrige kuttet ut de to første versene og i stedet føyet til tre vers i etterkant. Man har tatt bort Jesu ord om endetidstegn i ”sol og måne” og om menneskenes ”angst og fortvilelse”, og har tatt med Jesu formaning om å være på vakt og ikke bli sløv. Det gir prekentekest en mer personlig utfordring.

Tale i påskeuka

Teksten avslutter Jesu tale på Oljeberget i påskeuka. Han og disiplene har nettopp forlatt tempelet, og han har sagt at det snart skal rives ned. De spør da: «Mester, når skal dette skje, og hva er tegnet på at dette skal begynne?» v.7 En stor del av Jesu undervisning dreier seg om denne ganske nære forestående ødeleggelsen, men perspektivet er også mye lenger. Matteus siterer disiplene som spør om ”hva er tegnet på ditt komme og verdens ende?” Matt 24.3

De store og skremmende perspektivene Jesus tegner for dem, skal ende opp med at ”de skal se Menneskesønnen komme i skyen”, men da er også prøvelsene forbi og ”da skal dere snart bli satt fri.”

Det må ha vært med stirrende blikk og måpende munn disiplene satt og hørte på dette. Det var ufattelig at det nettopp ferdigbygde tempelet hvor Guds herlighet bodde, (1 Kong 8,11 og Sak 2,14) skulle legges i grus! Og hvem kunne vel fatte hans ord om de forferdelige ting og himmelrommets krefter som rokkes?

Fikentreet

Jesus må ha sett deres forvirring og som den gode pedagog han er, peker han på et fikentre like i nærheten. For vanlige mennesker var tanken på fikentre knyttet til den paradisiske tilstanden da all krig og uro var borte og hver og en skulle få sitte under sitt eget fikentre. (Mika 4,4 og Sak 3,10). Det var også, slik Jesus minner dem om, et varsel om at sommeren var nær. Våre nordeuropeiske forventninger til sommer deles ikke i like stor grad av menneskene i Midt-Østen. Der assosieres sommer også med tørke og død, hete og brennende sol.

Men disiplenes tanker gikk nok like mye til det fikentreet ikke langt unna som Jesus kort tid tidligere hadde forbannet (Mark 11,12-14 og 20-22). Denne profetiske handlingen kaster lys over det som skjedde på tempelplassen like etterpå da Jesus rensset tempelet og slik rev bort forutsetningene for den daglige offerttjenesten, og ikke minst det påfølgende oppgjøret med fariseerne og herodianerne, Israels åndelige ledere (Mark 12, 1-12). Herren hadde flere ganger vist at han sammenlignet Israels ledere med fiken, (Jer24; Hos 9,10) og fikentrær var vanligvis plantet i vingårdene (Luk 13,6), så assosiasjonen til Israels folk og dets ledere kan godt ha streifet dem.

”Slik skal også dere vite, når dere ser dette skje, at Guds rike er nær”, v 31. Jesus sikter til alt det han tidligere har sagt, om krig og ødeleggelse, om Jerusalem som skal tråkkes under fot av hedninger, naturkatastrofer og trengsler, men utgangen på det er at hedningenes tid tar slutt og Guds rike kommer. Det blir sommer! Endetid er både trengsel og glede.

Ordet blir stående

Uansett hva som ligger i de tegnene Jesus omtaler, skal vi trofast holde fast på hans ord. Mye vil bli annerledes enn vi forestiller oss, men hans ord skal bli stående! v. 33. Vårt liv skal leves i våken forventning slik at dagen ikke kommer uforberedt på oss. Jesus nevner spesielt at hjertet kan bli sløvet av ”rangel og drikk” og av de daglige bekymringene. Mange ligger bokstavelig talt under for dette også i dagens Norge, men gjennom bønn får vi kraft som trengs for å kunne stå oppreist til han kommer.

Og hans uforgjengelige ord sier ikke minst at han kommer igjen! Dette er hovedbudskapet denne søndagen. Jesus skal fysisk og derfor synlig for alle og enhver igjen vise seg i denne verden. Da er det med ”stor makt og herlighet” og ikke som da han kom første gang. Det er ”menneskesønnen” som kommer, og det må ha latt disiplenes tanker gå til profeten Daniels mektige syn (Dan 7,13-14). Der tales også om noe som ikke skal forgå! Når han kommer, skal noen bli stående for han, men ikke alle. Noen skal bli satt fri, mens andre blir fanget som i en snare. Det er det som går forut for hans komme, som vil være avgjørende. Det vil være noe som er for sent når han kommer. Derfor formaner det til å være våkne for de tegn Jesus gir oss, og Israels åndelige gjenreisning er bare ett av de mange slike tegn. Vår generasjon får se en modning av disse tegnene som ingen før oss har sett, og det gir oss kraft til å komme velberget gjennom.

Aldri mer klagerop

Med bakgrunn i den angst og fortvilelse mange i dag lever i, er det virkelig håp i det som denne dag forkynnes. I leseteksten fra Jesaja beskrives situasjonen i det Jerusalem som finnes på den nye jord, slik: ”Jeg vil fryde meg over Jerusalem og glede meg over mitt folk. Aldri mer skal det høres gråt eller klagerop i byen” (Jes 65). Da kan vi også med Paulus erklære at ”Dette forgjengelige er kledd i uforgjengelighet og dette dødelige er kledd i og udødelighet” (1 Kor 15).

Per Larsen

Pensjonist, bor på Madla, tidligere kateket og mangeårig misjonssekretær i Israelsmisjonen per-larsen@lyse.net